

Jurel

Recht in de elektronische en virtuele wereld

[« 'Slimme' technologie](#)

[Pasje tonen aan balie is schijnveilig »](#)

Geenstijl vs. Sanoma: gelekt bloot in de goot (en het internet er achteraan)

Voor de internetjurist is het noodzakelijk dat hij het internet begrijpt. Daar lijkt in deze zaak aan de kant van de rechter niet direct sprake van. In mijn oratie, noem ik dit het eerste gebod van het internetrecht: gij zult het internet bevatten. In deze zaak wordt om te beginnen de kern van het internet onderuit gehaald: het linken naar informatie wordt bestraft.

<aanvulling 2>

Ongebruikelijk in de Blogosphere, maar in plaats van nieuwe berichten te plaatsen vul ik deze aan, waarbij ik de oorspronkelijk tekst overigens in stand laat. Hierbij de tweede aanvulling (13/9/2012, 13:30 – de eerste aanvulling volgt achter de volgende drie sterren en is van 13/9/2012, 9:30).

Ik ben principieel tegen het “bestrafen” van linken, van welke aard dan ook. Mijn principe is gebaseerd op wat een link is, het is slechts een doorverwijzing naar elders aanwezige informatie. Ik heb nooit begrepen, en doe dat nog steeds niet, hoe het kan dat het enkel verwijzen juridisch laakbaar kan zijn. Vandaar mijn parallel met de fysieke wereld. Daarbij komt dat waar in de gewone wereld ergens naar wijzen een onderdeel van communicatie vormt het bij het internet vrij cruciaal is zo niet de kern.

In het vonnis wordt betoogd dat het nieuwsfeit ook zonder de link kon. Dit is niet zo. Ga maar na: “Mensen, op het internet, ik zeg even niet waar, is een concept regeerakkoord te vinden. Het is door Rutte en Samsom ondertekend”. Sure, denkt iedereen dan. Dit bericht wordt pas nieuws als ik naar het concept regeerakkoord doorlink. Dat er daarmee openbaar gemaakt wordt in auteursrechtelijke zin is mijns inziens onzin. Wederom een parallel: “Mensen, kijk even achter die boekhandel daar, het nieuwste boek van Kluun, dat volgende week pas verkocht mag worden, ligt daar gewoon voor het grijpen.” Maak ik door die mededeling het boek openbaar? Lijkt me niet, toch?

</aanvulling 2>

Wat bij het duidelijk maken van internetzaken vaak helpt is de kracht van de analogie gebruiken. Ook dat is een gebod voor de internetjurist. Ik waarschuw daarbij dat de analogie wel goed moet zijn omdat anders de kans bestaat dat de discussie over de analogie zal gaan en niet over de zaak. In eerste instantie bevatte mijn analogie verschillende slordigheden, wat de aanval erop vergemakkelijkte. Mijn punt blijft ongewijzigd, ik zal het nu beter onderbouwen.

Een bedrijf is slordig door keer op keer foto's die nog moeten verschijnen te laten lekken. Ook hier. Geenstijl verwijst naar deze foto's. Het bedrijf Sanoma beschuldigt het bedrijf Geenstijl dat zij de content zelf op internet hebben geplaatst. Dat wordt in de procedure NIET bewezen. Voor de zaak kunnen we er dus van uit gaan dat een derde deze content aldaar heeft ge-upload. Op het moment dat een mediabedrijf ter ore komt dat ergens op het internet informatie beschikbaar is (in casu vergelijk het met een nog niet door Google geïndexeerde pagina) dan is dat nieuws, zeker als al verschillende keren eerder er informatie gelekt is en het daardoor zelfs iets wegheeft van een bewuste strategie om de aandacht te vestigen. Geenstijl brengt dat nieuws. Geenstijl is een van de best bezochte Nederlandse internetpagina's met gemiddeld schat ik tien topics per dag. Dit individuele topic zal niet merkbaar hebben bijgedragen aan de

winst, zo dat al het geval is. Dan blijft het ‘kwaad’ beperkt tot een, teruggrijpend op mijn analogie, laten we voor het gemak zeggen nog niet ontdekte want onder een boom verscholen uitstalling van iemand die een serie nog niet verschenen films met een naakte acteur illegaal aanbiedt. Blijft daarbij vreemd dat de acteur ook staat te wijzen.

Dan nu de eerdere, onvolmaakte, analogie.

“Kijk, daar kun je illegale DVDs kopen”, zei ik wijzend naar een marktkraampje. De politie pakte mij op en ik werd fors beboet voor deze aanwijzing.

Dit klinkt ongeloofwaardig, maar dat is hier precies wat er gebeurd is. Althans, het is net iets anders, er is nu ook nog een speler in een film die nog niet in première is gegaan en die naakt in deze film voorkomt. De producent van de film heeft mij verboden de kraam aan te wijzen.

Is het daarmee erger als ik toch wijs? Zou toch niet uit moeten maken? Om het geheel compleet te maken, introduceren we nog de speler, die aan de andere kant van de kraam het publiek staat te wenken: “Mensen, kijk hier, de film waar ik naakt in speel en die nog niet in première is kun je hier al kopen.”

Vooral dit laatste aspect, in casu verwees Britt via Twitter haar volgers naar de gelekte foto’s, maakt dat in ieder geval van schending van privacy onmogelijk sprake kan zijn, voorzover dat al het geval is.

Nog kort een enkel ander punt.

In het dictum is te lezen “fotomateriaal op de website te plaatsen”. Het kan een verschrijving zijn, maar iedere rechter weet dat als er ergens zorgvuldig moet worden geformuleerd dit in het dictum is. Als er iets niet is gebeurd is het wel het fotomateriaal op de website van Geenstijl plaatsen, zoals de rechter eerder ook aangeeft. Er stond enkel een link.

Dubieus is ook dat verwezen wordt naar “mededeling aan het publiek” uit art. 3 van de auteursrichtlijn 2001/29/EG. De wetgever heeft er bewust voor gekozen (Cohen Jehoram schreef er indertijd ook over in de NJB) dit artikel niet om te zetten. De mooie tweedeling in deze richtlijn tussen fysieke kopieën (distributie) en elektronische (mededeling aan het publiek) werd niet geïntroduceerd omdat beide in het archaïsche openbaar maken besloten zouden liggen. Het bevreemdt dat de rechter dan toch aan deze bepaling refereert en zich niet beperkt tot openbaar maken.

Tot slot, Geenstijl sneert richting Alberdingk Thijm. Hoewel ik zijn standpunten niet onderschrijf, is het in mijn ogen zeker een verdienste van Alberdingk Thijm dat de rechter tot deze bedenkelijke uitspraak is gekomen. Ik verwacht overigens dat in hoger beroep deze uitspraak geen stand zal houden.

AR Lodder

<RECLAME>

10 geboden van het internetrecht, eerder al bij [Lulu](#) te verkrijgen voor 3,35 (en [gratis te downloaden](#)) en nu sinds enige tijd ook bestelbaar bij [Amazon](#) voor \$4,68,

</RECLAME>

This entry was posted on woensdag, september 12th, 2012 at 20:54 and is filed under [Algemeen](#). You can follow any responses to this entry through the [RSS 2.0](#) feed. You can [leave a response](#), or [trackback](#) from your own site.

Leave a Reply

Name (required)

Mail (will not be published) (required)

Website

Submit Comment

Jurel is proudly powered by [WordPress](#)
[Entries \(RSS\)](#) and [Comments \(RSS\)](#).